

8 RAZY SZCZĘŚCIE albo BŁOGOSŁAWIENI=USZCZĘŚLIWIENI

(inscenizacja dla dzieci młodszych)

Osoby:

Pan Jezus

Apostołowie (trzech lub pięciu)

Ośmioro nieszczęśliwych-uszczęśliwionych

Scenografia: trzystopniowa „góra”, nad nią spora szara chmura zakrywająca w I scenie uśmiechnięte słońce

Aksesoria:

Dzwonki dla Apostołów

Emblematy zawieszane na szyjach lub zawiązywane na piersiach Błogosławionych:

- * Ubodzy – dwie puste dłonie w geście „nic nie mam”, a ponad nimi klejnot
- * Smutni – order uśmiechu z niebieską łezką
- * Cisi – usta z palcem na znak milczenia
- * Głodni sprawiedliwości – szalki wagi na ramionach krzyża
- * Miłosierni – serce z wpisanym czerwonym krzyżem
- * Czystego serca – białe serce ze złotą obwódką
- * Pokój czyniący – dłoń z wylatującym z niej gołąbkim
- * Cierpiący prześladowanie – baranek

Melodia piosenki „Słońce nich wschodzi tam, gdzie ty”

SCENA I (nad trzystopniową „górami” wisi szara smutna chmura, na najniższym stopniu siedzi twarzą do widowni ośmioro nieszczęśliwych i podpartymi dłońmi głowami; jeden z nich wstaje i pyta pozostałych)

PYTAJĄCY:

Czy ktoś z was szczęście spotkał,
Choć tak małe jak stokrotka?

POZOSTALI (kręcąc przecząco głowami):

Szczęście łązi gdzieś z bajkami –
Za górami, za lasami.

PYTAJĄCY:

Szczęście to jest uśmiech losu...
Jaki jest na niego sposób?

POZOSTALI:

Szczęście chyba jest jedynie
W czterolistnej koniczynie.
A ten, kto o szczęściu marzy,
Jak my smutek ma na twarzy.

PIERWSZY (wstaje):

Dla przykładu, moi drodzy,
Nieszczęśliwi są ubodzy.

DRUGA (wstaje):

Nieszczęśliwi są, co płaczą –
Przez łzy szczęścia nie zobaczą.

TRZECI (wstaje):

Nieszczęśliwi są też cisi,
Nad którymi cisza wisi.

CZWARTA (wstaje):

I ci, co nie lubią złości –
Głodni sprawiedliwości.

PIĄTY (wstaje):

Szczęście chyba nie jest wierne
Sercu, co jest miłosierne.

SZÓSTA (wstaje):

Nie wiem, czy się szczęście przyśni
Sercom, co wzrok mają czysty.

SIÓDMY (wstaje):

Szczęście chyba minie z boku
Tych, co chcą rozdawać pokój.

ÓSMA (wstaje):

No i ci są nieszczęśliwi,
Co są Boży i prawdziwi.

(siadają, podpierają głowy dłońmi i razem powtarzają)

OŚMIORO:

Szczęście chyba jest jedynie
W czterolistnej koniczynie,
A ten, kto o szczęściu marzy,
Jak my smutek ma na twarzy.

APOSTOŁOWIE (wchodzą z dzwonkami, poprzedzając Pana Jezusa, i śpiewają):

Szczęście niech mieszka tam, gdzie Ty!
Szczęście niech mieszka tam, gdzie Ty!
Jezu, pociesz nieszczęśliwych,
Niech im wyschną łzy.
Szczęście niech mieszka tam, gdzie Ty!

PYTAJĄCY (wstaje):

Czyżby to był uśmiech losu?
Jezus ma na szczęście sposób?

OŚMIORO (wstają i powtarzają):

Czyżby to był uśmiech losu?
Jezus ma na szczęście sposób?

SCENA II (Apostołowie obchodzą „góre” z dzwonkami, odsuwają częściowo chmurę, odsłaniając część słońca i śpiewają)

APOSTOŁOWIE:

Szczęście niech mieszka tam, gdzie Ty!
Słońce niech wschodzi tam, gdzie Ty!
Jezu, pociesz nieszczęśliwych,
Niech im wyschną łzy!
Słońce niech wschodzi tam, gdzie Ty!

PAN JEZUS (wchodzi na „szczyt góry”, mając ze sobą emblematy, i przemawia):

Szczęście? Nie dla byle kogo –
Musi się iść trudną drogą
I otrzeć trzeba wiele łez...
BO SZCZĘŚCIA SIĘ NIE MA –
SZCZĘŚCIEM SIĘ JEST!

APOSTOŁOWIE:

BO SZCZĘŚCIA SIĘ NIE MA –
SZCZĘŚCIEM SIĘ JEST!

OŚMIORO (pytają):

Szczęścia się nie ma?
Szczęściem się jest?

PAN JEZUS:

Szukacie drogi do szczęścia?
Są nią BŁOGOSŁAWIENSTWA!
Bo kim są BŁOGOSŁAWIENI?
Przez Boga USZCZĘŚLIWIENI!

APOSTOŁOWIE:

Bo kim są BŁOGOSŁAWIENI?
Przez Boga USZCZĘŚLIWIENI!

PAN JEZUS (poprzedzony dzwoneczkami Apostołów):

Bo choć byli cisi, mali,
To innych uszczęśliwiali
Swoim sercem i pokojem,
Więc dostaną szczęście moje.

APOSTOŁOWIE (dzwoniąc, śpiewają):

Szczęście niech będzie tam, gdzie wy!
Szczęście niech będzie tam, gdzie wy!
Jezus sam was uszczęśliwi –
Da radości łzy.
Szczęście niech będzie tam, gdzie wy!

PAN JEZUS (poprzedzony dzwoneczkami Apostołów wskazuje na Pierwszego i zaprasza do siebie):

Błogosławieni ubodzy –
Królestwo niech wam się rodzi!

(zawiesza mu emblemat)

APOSTOŁOWIE (śpiewają):
Błogosławieni będą ci!
Uszczęśliwieni będą ci!
Jezus sam was uszczęśliwi –
Da radości ły.
Uszczęśliwieni będą ci!

(Pierwszy siada na pośrednim stopniu „góry”, a Pan Jezus wzywa do siebie Drugą i daje jej emblemat)

PAN JEZUS (poprzedzony dzwonkiem):
Błogosławieni, co płaczą –
Pociechę w niebie zobaczą.

APOSTOŁOWIE (śpiewają):
Błogosławieni będą ci...

PAN JEZUS (wzywa Trzeciego zakłada mu emblemat i poprzedzony dzwonkiem):
Błogosławieni są cisi
Jak dzwon, co nad światem wisi.

PAN JEZUS (wzywa Czwartą, zakłada jej emblemat, poprzedzony dzwonkiem):
I sprawiedliwości głodni –
Oni jej najbardziej godni.

(obdarowani emblematami siadają na stopniu pośrednim)

PAN JEZUS (wzywa Piątego i zakłada mu emblemat, poprzedzony dzwonkiem):
Szczęśliwi są miłosierni –
Mojemu sercu wciąż wierni.

PAN JEZUS (wzywa Szóstą, zakłada emblemat, poprzedzony dzwonkiem):
I ci z sercami czystymi –
Niebo oglądającymi.

PAN JEZUS (wzywa Siódmego, nakłada mu emblemat, poprzedzony dzwonkiem):
Błogosławieni, co z pokojem
Szli, bo to są dzieci moje.

PAN JEZUS (wzywa Ósmą, nakłada jej emblemat, poprzedzony dzwonkiem):
I ci, co prześladowani,
Nie chcieli nikogo zranić,
A sami cierpieli rany –
Królestwo Boże jest dla nich!

(chmura odsłania całe słońce, Pan Jezus podaje rękę Ósmemu, ten pozostałym i schodzą za Panem Jezusem i Apostołami na dół, tam tworzą wokół Jezusa taneczny korowód, śpiewając)

WSZYSCY:
Szczęście niech będzie tam, gdzie my!
Szczęście niech będzie tam, gdzie my!
Jezus sam nas uszczęśliwi –
Da radości ły.

Szczęście niech będzie tam, gdzie my!